

давамъ, а да отида по за скоро самъ въ 15-я стрѣлкови батальонъ и да расскажа на командира му за случая въ кръчмата съ войника Ироденко. Рапорта си, обаче, азъ не взехъ назадъ и настояхъ да му се даде ходъ. Тамъ бѣше и бригадния командиръ князъ Вяземски.

Подполковникъ Калитинъ прие рапорта ми и на часътъ го испрати. Не се измина, обаче, много време, когато дойде адютанта на 15-и стрѣлк. батальонъ и ме моли отъ името на баталионния командиръ да си оттегля рапорта назадъ, което азъ пакъ не направихъ.

Този случай стана причина, щото князъ Вяземски и подполковникъ Калитинъ да размѣнятъ приблизително слѣдующия разговоръ: — Не, не правятъ добре нашите войници, гдѣто вършатъ такива пакости, каза князъ и още по-лошо прави на-
чалството, за гдѣто не прѣслѣдва виновниците.

— Злото съ това нѣма да се искорени, върази подполковникъ Калитинъ, по-голямо, или по-малко зло отъ този родъ не може да побърка на работата. Самата война е насилие.

— Ний дойдохме да освобождаваме бѣдните поробени бѣлгари, между това сами имъ отнемаме, може би, послѣдния залъкъ.

— Но, не, ваше сиятелство, азъ не съмъ съгласенъ съ това. Което ще вземе войника, далеко не е послѣдния залъкъ. Дай Боже нашия мужикъ да има това което има бѣлгарина. Освѣйъ това, по нѣкой путь не може да се избѣгне, единъ видъ по-благородно присвояване чуждия имътъ; — война е, скжпотия страшна, а войника гладенъ, понеже не винаги има възможностъ да се готови.

— Положимъ, отъ недостатъкъ не можемъ да се оплак-
кваме, нито пѣкъ отъ малкия окладъ, каза князъ. При това той погледна къмъ дружинното стадо крави и биволи, което пасеше не далеко отъ бивуака.

— И тѣй, по ваше мнѣние, грабежа е допустимъ въ вой-
ската? Запита пакъ князъ.

— Азъ не съмъ за грабежа, отговори Калитинъ, но има случаи, когато той неможе да се спре. Това по неволя ще се допустне.

— Но, ето, подпоручика спрѣ грабежа. Сега за примѣръ на другитѣ трѣбва да се накажатъ виновните. Само съ думи не се помага на работата. Казвате, че за такива проститъци нѣма да наказвате, продѣлжи князъ, между това вий собствено-
ржно наказвахте опълченците и то само за това, че отиваха,